פיגול וחייבין עליו כרת ⁴זה הכלל *כל הקומץ

הון נותן בכלי המוליך המקטיר לאכול דבר

שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר

חוץ למקומו פסול ואין בו כרת חוץ לזמנו

פיגול וחייבין עליו כרת ובלבד שיקריב

המתיר כמצותו כיצד קרב יהמתיר כמצותו קמץ בשתיקה נתן בכלי יו והוליך והקטיר חוץ

לזמנו או שקמץ חוץ לזמנו נתן בכלי והוליך

והקטיר בשתיקה או שקמץ ונתן בכלי והוליך

והקטיר חוץ לזמנו זהו שקרב המתיר כמצותו

יכיצד לא קרב המתיר כמצותו קמץ חוץ

למקומו נתן בכלי והוליך והקטיר חוץ לזמנו

או שקמץ חוץ לזמנו נתן בכלי והוליך והקטיר חוץ למקומו או שקמץ יו נתן בכלי והוליך

והקמיר חוץ למקומו יו זהו שלא קרב המתיר

כמצותו ימנחת חומא ומנחת קנאות שקמצן

שלא לשמן נתן בכלי והוליך והקטיר חוץ לזמנו או שקמץ חוץ לזמנו נתן בכלי והוליך והקטיר שלא לשמן או שקמץ ונתן בכלי

והוליך והקטיר שלא לשמן יוהו שלא קרב

המתיר כמצותו לאכול כזית הבחוץ יו כזית

למחר כזית למחר כזית בחוץ כחצי זית בחוץ

כחצי זית למחר כחצי זית למחר כחצי זית

בחוץ פסול ואין בו כרת יו א"ר יהודה זה הכלל

אם מחשבת הזמן קדמה למחשבת המקום

פיגול וחייבין עליו כרת אם מחשבת המקום

קדמה למחשבת הזמן פסול ואין בו כרת

וחכמי' אומרים יזה וזה פסול ואין בו כרת: גמ'

שחסרו שירים שחסרו לדברי האומר שירים שחסרו

בין קמיצה להקטרה מקטיר קומץ עליהן

יוקיימא לן דאותן שירים אסורים באכילה

יו מהו דתיהני להו הקטרה למיקבעינהו בפיגול

חולפקינהו מידי מעילה אמר רב הונא אפילו

לר"ע ∘דאמר זריקה מועלת ליוצא ה"מ יוצא

דאיתיה בעיניה ופסול מחמת דבר אחר הוא

אבל חסרון דפסולא דגופיה הוא לא מהני ליה

הקטרה אמר ליה רבא אדרבה אפי' לר"א

ידאמר אין זריקה מועלת ליוצא ה"מ יוצא

מסורת הש"ם

עה א מיי פייג מהלי פסוה"מ הלכה ו: עו ב ג מיי פט"ז שם הלכה א: עז ד מיי פט"ז שם הלכה ג: בח ה ו מיי׳ שם פרק ט״ו הלכה

ים. עם ז מיי׳ פט"ז מהל' פסוה"מ הלכה יא: פ ח מיי׳ פ״ב מהלכות מעילה

הלכה זי

שימה מקובצת (המשר)

שירים חוץ לזמנו זהו שלא קרב המתיר: כאן בחוץ כזית קרב המתיר: לסן בחוץ כזית למחר חישב באחת מן העבודות ב' מחשבות: לכ) תיבות שחישב שתיהן נמחק: לנ) אבל בחד עבודה מודה: לד) שחישב בתחלה: מודה: לון שחישב בתחלה: כפן אם הקטיר הקומץ לאכול שירים למחר אבל אם חישב שהים למחר אבל אם חישב להקטיר הקומץ למחר לא שייך למימר הכי לכן נראה דמשום הכי מבעיא ליה אי מקבע . בפיגול בהאי הקטרה משום . רכיון דאין השירים נאכלין הוי כאילו לא קרב המחיר כמצותו:

מ) חרץ לומנן מי מקבעיי

מ) לאכל דאמר: מסן מידי
מעילה: פטן שאין לו שעה
היותר: (ג) ליוצא דתבן בשר
קדשי קדשים שיצא לפני זרייקת
בר באילני אל צורק הזכר דאינוד בשר
בר באילני לא צורק הזכר דאין
דמים רבי אליעדו אומר מועלין
דריקה מועלת ליוצא חרך
לקלעים למיהוי כדבר שיש לו
שעת הזרר לבתובים למימק
שעת הזרר לבתובים להמימק
מעילות "די אומר כאילו לא קרב המתיר כמצותו: . מידי אשם מעילות ר״ע אומר אין מועלין בו דזריקתו מוציאתו מידי מעילה: מוציאתו מידי מעילה: (6) שאינה מתירתו באכילה אפילו הכי מועלת: (כ) חוץ מן אפילו הכי מועלה: לנ) ופקא מידי הקלעים: לנ) נפקא מידי מעילה: לד) חמור מפסול חסרון: לכ) לפיגול ליציאתו ליציאתו מידי מעילה: לו) לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר קאי נמי מה שדרכו לאכול וקטיר קאי נמי מה דתנא במחשב לאכול שירים או כזית משירים או: (ו) על כזית אחר הקמיצה ומחשב בהני ג' עבודות ואמר: למ) שירים לא תני די חייא או כדית משום

דהוי לצדדין שהרי במחשב

להקטיר הקומץ או כזית מן

הקומץ למחר לא מצינו לפרושי

ביה כגון שחסר הקומץ ועמד

על כזית וחישב להקטיר אותו

בית המשוייר למחר דבהכי לא מהניא ביה מחשבה אי חסר הקומץ ולא מיפגלא המנחה בההיא מחשבה וכיון דלא מצי . לפרושי או כזית דהקטר קומץ במחשבה דהני ג' ועמדו על כזית וחישב על כזית המשוייר לאכול למחר ומשום דלא מצי לפרושי לתרווייהו בחד גוונא לא תני ר' חייא או קודם קמיצה דפסולה להקטיר וא"כ לא מיפגלא במחשבה אפ"ה כיון דבמחשבה דמתן אפיה כיון דכמחשבה דמהן כלי והילוך והקטרה לא מצי למרוני או כזית דהוי לצדרין קמישתי במחשב בעבודת קמיצה גמי לא תני או כזית עדיע דרכא לא הוי לצדרין כדוף אבל הנא דיוך דתני או כדוף אבל הוא דיון והפיי דאו כוון הויון לצדרין ומפרשיון כנון שחסרו ועמדו על כזית כנון שחסרו ועמדו על כזית והכא דמצעא לפרושייל יה כנוו היכא דמצינא לפרושי ליה כגון . במחשב באחת מג' עבודות לאכול כזית משיריה למחר דהקטרה מהניא היכא שחסרו

יתירה ופסולה והשתא כיון דבלא אבד פסולה אמאי נקט אבד על מב] כן נראה דבלא אבד כשרה דתרוייהו חזו לה ואבד לאחר קמילה א): וחב"א אחד זה ואחד זה פסול ואין בו כרת. ול״ת היינו ת״ק וי"ל דאתא למסתם כוותיה דכי האי גוונא משני בפ' המפלח (נדה ל:): ה"מ יוצא דאיתיה בעיניה כו'. סוס

מצי למימר ה"מ יוצא מקצתו אבל יוצא כולו לא כדאמרינן בפ"ק דמעילה (דף ו:) והכא כילא כולו דמי כיון דאסורין באכילה ומיהו פלוגתא היא התם וא"ת למ"ד יצא כולו לא הא דתניא פרק ב) כל שעה (פסחים לד:) נטמא בשר או נפסל או שילא חוץ לקלעי׳ ר״א אומר יזרוק פי׳ דיש דם אע"פ שאין בשר ר׳ יהושע אומר לא יזרוק פי' דאס אין בשר אין דם ומודה ר' יהושע דאס זרק הורנה על כרחך ביצא כולו דאי נשתייר כזית זורק לכתחילה ומדהאמר אם זרק הורלה ש"מ דזריקה מועלת ליצא כולו ושמא דרבי יהושע עדיפא מדר"ע א"נ לענין הרנאה שאני לרבי יהושע בין לכתחילה בין לדיעבד אפי׳ בילא כולו ג' כדאמר בפ׳ כילד לולין (שם עו:) אבל לעולם לא מיקבע בפיגול ולא נפיק מידי מעילה היכא דילא כולו מידי דהוה אחסרון לרב הונא: ותבי רבי חייא כו'. ולא תני או כזית רבי חייא תני בברייתא דידיה בשיטת משנתינו אלא דלא תני או כזית והכי תני הקומץ את המנחה לאכול שיריה כו׳ זה הכלל כל הקומץ ונותן בכלי והמוליך והמקטיר כו' ועל כרחין הא דמשמע ליה לרבי חייא או כזית מיירי בשחסרו שיריים ועמדו על כך לאו היינו או כזית משירים דרישא כדפי׳ בקונטרס דא״כ הוה ליה מנחה שחסרה קודם קמינה ופסולה בקומן ותו לא מיקבע בפיגול אלא משום דוה הכלל דסיפא קאי אכל מה דתנא ברישא וברישה תנה או כזית ה"כ נותן בכלי ומוליך ומקטיר עליה נמי קאי ובכזית משירים מיתוקם שפיר בשחסרו שיריים דהא מקטיר קומן עליהן אבל ד) כזית מקטיר קומלה לא מיתוקם כשחסר קומן ועמד על כזית דאי חסר קומן בשעת מחשבה כבר נפסלה המנחה ותו לא מיפגלא ומשמע ליה לרבי חיים דמאי דמיתוקם מג] כזית ס) משיריה מיירי בחסר ועמד על כזית

דליתיה בפנים פאבל חסרון דאיתיה בפנים ם מהניא ליה הקמרה אמר רבא מנא אמינא לה דתנן ₪ הקומץ את המנחה לאכול שיריה בחוץ או כזית משיריה בחוץ ותני רבי חייא הקומץ את המנחה ולא תני או כזית יו מ"מ לא תני או כזית לאו כגון שחסרו שירים וקמו להו אכזית וכיון דבמתן כלי יוֹ בהילוך ובהקטרה לא מתני ליה

בין בשתי עבודות: גב"י מהו דההני להו הקטרה למיקבעינהו בפיגול. כגון בה] אם הקטיר הקומץ ע"מ לאכול הני שירים חוץ בי] לומנו מקבעי בפיגול בהך הקטרה כבהקטרה מעליא הואיל וברשות מקטיר או דלמא כיון דאין שיריים נאכלים ה"ל כמחשב לאכול למחר דבר שאין דרכו לאכול בין כדאמר לקמן (דף r.) דלא מהניא מחשבתו: אי נמי לאפוקינהו בהן ממעילה. אם הקטירו כדרכו בשחיקה מי אמרינן כיון דניתן רשות להקטירו הויא הקטרה מעליא ומפקא לשירים מידי מעילה כהקטרה מעליית' דאמר במס' מעילה בפ' חטאת העוף (דף ט.) המנחות מועלין בהן משהוקדשו קרב הקומן חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמה וחין מעילה בשיריים כו׳ דה״ל שעת היתר לכהנים וכל שיש לו שעת היתר לכהנים אין בו מעילה בפ״ק דמעילה [ב.] או דלמא כיון דסוף סוף אין שיריים נאכלין הוו להו דבר שאין לו במ״ היתר לכהנים ולא נפקי ממעילה: **אפילו ר"ע דאמר**. בפ״ק דמעילה (דף ז.) זריקה מועלת ליולא ^ל] חוץ לקלעים למיהוי כדבר שיש לו היתר לכהנים ולמיפק מידי אשם מעילות[©] ש/כ״ע אומר אין מועלין בו) דוריקתו הוליאתו מידי מעילה אע״פ שאינה ^{לא}! מחרת באכילה אעפ״כ מועלת לו להוליאו מידי מעילה: מחחת דבר אסר. אויר ירושלים פוסלו שיצא לב! מן הקלעים: לא מהניא ליה הקטרה. ולא נפקא לג! ממעילה: יאר"א ס"ל דפסול יוצא חמור לד! מחסרון: מנא אמינא לה. דמהניא להו ההטרה לפיגול וליציאת להן מעילה: וחני רבי חייא. למתניש ולא תני או כזית לא בקותץ ולא בשירים לא בפגול ולא בפסול: מ"ע לא סני או סוים. משירים למחר: לאו. משום דמאן דקחני או כזיח משמע ליה דכי הדר חני הנותן בכלי והמוליך והמקטיר לאכול דבר כו׳ לין או להקטיר קומצה או הית מקומצה למחר: **כגון שחסרו שירים.** ועמדו על כזית לין ואמר הריני נותן בכלי ומוליך ומקטיר ע"מ לאכול כזית של להן שירים למחר ואע"ג דמחשבת קמיצה ליכא למימר שכבר חסרו דא"כ ה"ל מנחה שחסרה קודם קמיצה ופסולה ותו ע"מ נחכור כזית של הייז שירים נמחר וחעייג דמחשבת קמינם פיכם נמינו שנבל ושנד זמו כם כ נמנזים בנושנים קודם קמינם ובשוכה לא מקבעה בפיגול אפילו הכי מחשבת מחן כלי והילוך והקערה הואיל ואפילו חסרו ל^{שן} מוחר להקעיר הקומן מוקי לה בשכבר חסרו לאחר קמינה אפילו הכי הן שן פיגול והאי דלא חני ליה רבי חייא לאו [משום] דלא סבירא ליה [הכין דלא פליג עליה שאן דרבי דסחמא דמחמימין רבי היא אלא משום דלא מצי לאוקומי לכולה מחנימין שובה"ג דבמחן כלי ובהילוך ובהקערה לא מתוכ ליה 16

(ע) ואפי חסרו (נותן) (מותר) להקטיר את הקומץ מוקי לה כוי אפ"ה הרי: מ) פינול דהכי חשיב בהן הריני קומץ ע"ים שאם יחסרו השיחים ריעמדו על כזית למחר ובמלידן ונותן בכלי ומקטיר גמי כגון שחסרו שירה ועמדו על כזית אמר הריני נותן בכלי ומוליך ומקטיר ע"מ לאכול כזית שירים למחר וחיכת הכי נמחק: מ6) דרבי רסתמה למוניתין דהא רבי הוו היובוד הבתיד דרבי הוא נמחק: מ8; כן נראה כלשון שני שהפריש לה שני קמנים כשיה. מהריפ: מנן רמאי רמיתוקם בשחסר ועמד על כזית השאר נמחק: מ8;

פיגול וחייבים עליו כרת. האוכל משירי מנחה דכתיב בחוץ לזמנו (ויקרא ז) עונה תשא וכתיב בנותר ואוכליו עונו ישא (שם יט) מה להלן כתיב ונכרתה אף כאן האוכלו בכרת והך ג"ש בפ"ק דכריחות (דף ה.): כל הקומץ או נוסן. קומץ יב! או מוליך או מקטיר ע"מ לאכול דבר שדרכו לחכול כגון שיריים חו

להקטיר דבר שדרכו להקטיר כגון קומן חוך לזמנו כו' אבל אם חישב להקטיר שירים למחר או לאכול קומץ למחר כשר דבטלה דעתו אצל כל אדם. בד' עבודות הללו מפגלין במנחה דגמרינן מזבחים בהקישא כדאמר בריש פירקין (דף ב:) דאיתקש מנחה לחטאת יגן זומה היא היקישא גמריי מחשבה דפוסלת במנחה ומינה מה זבח נפגל בד' עבודות שחיטה והבלה הולכה וזריקה כדאמרינן בת"כח אף מנחה בד' עבודות קמילה כנגד שחיטה יד] ש) קבלה כנגד מתן כלי והולכה כנגד הולכה וההטרה כנגד זריהה: וכלבד מו] שיהא קרבי) המחיר כמלוחו. כאילו היה כשר שלא יהא שון שום פסול אלא הפיגול אבל אם יש שם פסול אחר תו לא פגיל ואין בו כרת כדאמר בפ"ב (לקמן טו:) ירלה כתיב בפיגולה) וכתיב בכשר ירנהם כהרנחת כשר כך הרצאת פיגול שלא יהא בו שום פסול אחר: בשתיקה. שלא מחישב: או שקמן ונמן בכלי יון והוליך והקטיר. כל אלה חוץ לזמנו זהו שקרב המתיר כמצותו דלא היה בו שום פסול מחר: או שקמן ונתן בכלי יח! והוליך והקטיר. כל אלה חוץ למקומו כלומר או קתני אם עשה אחת מאלה על מנת לאכול שיריים חוץ למקומו וכל הג' חוץ לזמנו לא קרב הקומץ כמלומו: מנחת חוטא ים וקנאות. יש בהן עוד פסול אחר המוליאן מידי פיגול כגון שלא לשמן דאמרינן בריש פירקין (דף ב.) ב] דפסולה אם קומנו שלא טלשמן לא קרב המתיר כמלותו ואין בשירים כרת: כזית בחוץ כאן וכזית למחר. חישב באחת העבודות ב' מחשבות חוך לזמנו וחוץ למקומו. ועד השתח איירי בשתי עבודות שחישב באחת חוך לזמנו ובאחת חוך למקומו והשתא מיירי בב] שחישב ס בשתיהן בעבודה אחת. ולרבי יהודה הוא דאינטריך דלא תימא שחישב שתיהן בשתי עבודות הוא דפליג ר' יהודה דבתר קמייתא אזלינן אבל בג] שו(בההיא) [בחדא] עבודה מודה קמ"ל והכי מפרש בזבחים בפ׳ שני (דף ל.) פו: כוים למחר כוים בחוץ. אע"פ שחישב ברן תחילה חוץ לומנו הוליאתו שניה מידי כרת. רבי יהודה פליג את"ק בין בעבודה אחת

 ל) זכחים יג: [לעיל ז.] לקמן יג:
 יז., כ) זכחים כט: סה., ב) לעיל
 ט., ד) [לקמן יג. בפרש"י בסוף
 הפרק הלוה נדפס ביאור רחב בשם הר"מ והר"ש בנו על סוגיל זון, ה) [מעילה ז. לקמן מו.], 1) [שם], 1) [לו פרשה מן, (1) [20], (1) [לו פרסם חן, ח)ותסליהקייםל, "ייק, (2) מקן כל נכנד קבלה וחולכה כיו, "ייק, י) קותן הממיר. ז'יק, כ) [ויקלה יטן, ל) [ויקלה לבן, מ) מיטב לו שקוען זותן הדיים. ז'יק, (2) לשתן מקייו ולחייכדיים שלחל קרב. "ייק. (2) שמיהן, ז'יק, (2) ז'יק מיין, ח) די יסודים פליה לחייק בין ען דרי יסודים פליה לחייק בין נוברה לחם תו במהן ווברוב. בעבודה אחת בין כשתי עבודות הס"ד אח"כ ד"ה כזית למחר כו' הוליאתו שניה מידי כרת הס"ד כנ״ל. נ״ה. ל) דמנו בשר הדשי כדיל. ציק, ל) התנן בכה קדם:
קדמים שהל לפני רוקים דווים
קדמים שהל לפני רוקים דווים
עמיל בני, ציק, מ) (דיל דרי
עמיל בני, ר) אתר ליה דרה
של לומני הס"ד אחור ליול ברי, צ'ק, מן
אומני הס"ד אחור ליול ברי, צ'ק, מו אומני הס"ד אחור ליול ברי, צ'ק, מו אומני הס"ד אחור בנין שהכט שרים נותדו על כיות בנין שהכט שרים נותדו על כיות בנין במטל ביר ברי אומני הנוליך
התקטיר לאמר להדר שדרם לאמני
של המת הרי עותו בכלי עותו בליי עותו בכלי היינו דאמר הריני נותן בכלי ומוליך ומקטיר ע"מ לאכול כזית של שירים למחר כו' כצ"ל. צ"ק, ם) בכה"ג הס"ד ואח"כ מה"ד דבמתן, נ"ק, א) פסולה. נ"ק, ל כילד לולין דף עז נטמא. לייק, ב) כילד לולין דף עז נטמא. לייק, ב) כדאמרינן המס אבל. לייק, ד) כזים מקומלה לא כו'. לייק, ה) משירים שחסרו מיירי. לייק,

גליון הש"ם גמ" אבל חסרון דאיתא בפנים. עיין לקמן דף מו ע"ל מוספות ד"ה נפרס:

מוסף רש"י

זה הכלל כל הקומץ או נותן בכלי המוליך וכו'. קחשיב להנך ד' עבודות חשובות, קומן דמי לשומט דוה נוטל ומפריש חלק גבוה מחלק כהנים וכן זה (להלן יג:). ובלבז שיקריב המתיר כמצותו. שלא יהיה בו פסול אחר. אם יש שלח יהיה בו ספול לחדר, אם יש בו ספול מחשבה לחרת ילא מידי פיגול כדילפינן לעיל דמחשבות מוצילות זו מזו יובחים במי. אמר ר' יהודה. לחלה מתניי פליג דלית ליה לחלה מתניי פליג דלית ליה לח כן קדס ספולו לפיגול, דמו לא תרינו ציר ברילאת הדה לא קרינן ביה כהרלאת כשר ובעבודה אחת נמי פליג דאית ליה תפום לשון ראשון (שם). וקימ"ל דאותן שי אסורים באכילה. דהאי וקימ"ל השוו ים באכילה. דהאי קרא דמן המנחה לא משמעי אלא המירייה

שימה מקובצת

6) והנותן בכלי והמוליך והמקטיר לאכול: כ) בכלי והילך והקטיר חוץ לזמנו כר׳ נתן בכלי והילך והקטיר: נתן בכלי והילך והקטרי:

מן שקמץ (נתן: ז'ן חיבות זהו
שלא קרב המחיר כמצותו
נמחק: פן בוית למחר. עי
נמחק: פן ביות למחר. עי
יחודה (שם דף בט): ז'ן מהו
חדהני (עיש דף כו בחומי):
מז מחניא ליה הקטרה. וא"ח
מאי שנא א) דאין השירים
נאכלים היה מהניא הקטרה
נאכלים היה מהניא המד אמריות
נאכלים היה מהניא המד אמריות
נאכלים היה מהניא המה או אריותי . לפגולי מאי שנא מהא דאמרינן , (בזבחים דף כז.) דזריקה דלא מכשרא בשר לא מפגלא וי"ל דהכא דלא דמי דהכא מיירי
כשהקטרה היא כתיקונה אלא
שהריעותא היא בחסרון
היי הוירים אבל התם מיירי שלא
היי הוויקה כתיקונה וע״י
קלקול הזוריקה אין הבשר
נאכלת כגון חישב בשחיטה
ע"מ לווין למגחו מה שצרין
להטלה למוח או שרבין
להטלה למוח או שצרין למעלה למטה או איפכא א"נ זרק דמים הניתנים למטה . למעלה או איפכא וכוון באותו . זריקה לאכול מן הבשר למחר